

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra LIIGBEGIÆNGELSE

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 461. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb06val-shoot-idm140013636252528.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Montaigu klædt som en Kok. Hammer som Jøde. Montaigu taler Fransk, som gaaer ud paa Gasconsk, og Hammer Høtydsk. Discoursen gaaer ud paa, at eftersom Comoedien er død, de skal have Besværlighed at faae deres Penge, som de har forstrakt til Acteurerne. De regner Vexelviis op, hvad de have at fordre hos enhver, og det hver paa sit Sprog; i det samme kommer man med Liget, og de to rangerer sig i Følge-Parret med. Processionen skeede saaledes: Først kom alle Monsr. Montaignus og Madame Coffres Børn, dernest Acteurerne efter Ancienneté, og andre som man fik dertil, hvorefter kom en, som slog paa Tromme, overklædt med sort, hvorefter tvende med Marschal-Stave og langt Flor der paa, derpaa Liget, som var en Acteur, og blev trilled paa en Hiulbør, hvilken sank ned udi det Hull paa Theatro, efter at Marschen var gjort trede gange om Theatret. Efter Liget kom endnu en tom Hiulbaare, derpaa fulte Actricerne, udi hvis Paasyn Henrich styrtede sig ned udi Graven af Sorg, efter som han ikke vilde overleve Comoedien, og endelig sluttede Thalia Troppen. Hun blev tilbage efter de andre, og holdt efterfølgende Tale paa Vers.

Jeg, som med oprakt Hals kom frem i bunted Klæder,
Med nedtrykt Hoved nu i Sørge-Dragt fremtræder.
Da var en Fødsels-Fest, nu følger vi en Død,
Da regned Velstand ned, nu truer Himlen Nød.
I første Aar, som vi en gylden Tiid kand kalde,
Vi frygted for at see vor Gallerie nedfalde.
Det andet Aar var knapt, dog fik vi stundom lidt,
Den tredje Vinter vi fremslæbet paa Credit.
Da Hunger nogle drev til Jylland, Fyen, Norge.
Da truede Tyon ey Draabe Viin at borge;
Hos Kræmmer, Handværks-Mand, hos Bager, Brygger, Kok,
En Stræg ey meere var at faae paa Karvestok.
462 Vi trakte Vexler, men som ingen endossered,
De kommer med Protest igien uhonorered;
Bød Assignation paa vented Aarlig Løn:
Men alt omsonst, her hialp ey Løfter meer, ey Bøn.
Hos Jacobs Sønner selv, som af tre dobbelt Rente
Til Medynk drives tit, var intet meer at hente.
Paa stempeld, slet Papiir vor Haand var lige god,
Nok at en Henrich og Pernille tegned stod.
I saadan Tilstand vi til denne Tiid har levet,
Imellem Slutterie og Raadhuus vi har svævet,
Indtil Comoedien sin Død og Helsot fik,
I Dag all Verdens Gang af hverdags Feber gik.